

RAAD VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN – ZITTINGSVERSLAG

Vergadering van donderdag 25 juni 2026

Aanwezig:

Daan VERTONGEN, voorzitter raad voor maatschappelijk welzijn
Bart LAEREMANS, burgemeester
Jelle DE WILDE, Kirsten HOEFS, Chantal LAUWERS, Trui OLBRECHTS, Philip ROOSEN, Karlijne VAN BREE, Eliane VANCRAENENBROECK, schepenen
Eddie BOELEN, Nicolas BOURGEOIS, Ann DAAMEN, Randy BUELENS, William DE BOECK, Caroline DENIL, Soufian FAROUK, Isabel GAISBAUER, Gilbert GOOSSENS, Dieter GOOVAERTS, Britt JOHN, Luc KEPPENS, Katrien LE ROY, Luca MATON, Wim MISSOTTEN, Katleen ORINX, Erkut OVALI, Wim ROBBERECHTS, Laurent VANBINST, Bart VAN HUMBEECK, Karin VERTONGEN, gemeenteraadsleden
Muriel VAN SCHEL, algemeen directeur

Verontschuldigd: Manon BAS, Ewoud DE MEYER, Tom GAUDAEN, gemeenteraadsleden

Afwezig: /

De voorzitter opent de vergadering.

OPENBAAR

GOEDKEUREN NOTULEN

1. RMW/2026/043 Notulen en zittingsverslag van de vorige raad voor maatschappelijk welzijn - Goedkeuring

POLITIEKE ORGANISATIE

2. RMW/2026/051 Ontslag van de heer Ewoud DE MEYER als voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst - Kennisname

3. RMW/2026/048 Verkiezing van de voorzitter van het bijzonder comité voor de sociale dienst

De voorzitter: Dan gaan wij de nieuwe voorzitter van het BCSD verkiezen. En dan kijk ik even rond of daar bezwaren tegen zijn. Zo niet, mag de nieuwe voorzitter naar voor komen voor haar eedaflegging.

Mevrouw VANCRAENENBROECK: Ik zweer de verplichtingen van mijn mandaat trouw na te komen.

4. RMW/2026/042 Verzoekschrift van twee burgers met een aanvraag tot spreekrecht "Red Ter Borre" - Kennisname en standpuntbepaling

De voorzitter: Dan gaan we naar het volgende punt van de agenda en dat is het verzoekschrift van twee burgers met een aanvraag tot spreekrecht "Red Ter Borre", kennisname en standpuntbepaling. Wij gaan kennisnemen van het verzoekschrift. Wij gaan, ik kijk even rond, akkoord gaan om de petitie waarvan sprake in de voorbereidende documenten te aanschouwen als een verzoekschrift in de zin van het huishoudelijk reglement van deze raad. En wij gaan besluiten om twee vertegenwoordigers het woord te geven met maximaal vijftien minuten spreektijd. Dus dan mogen de twee vertegenwoordigers naar voor komen en dan gaan we plaatsmaken.

Mevrouw VERBELEN: Geborgen in Grimbergen. Ik woonde tot voor kort heel gelukkig en zonder kopzorgen in één van de 25 assistentiewoningen van Ter Borre. Samen met mijn familie hadden we dit plaatsje met veel zorg uitgezocht: mooi in het centrum van Strombeek-Bever, omgeven door een groen parkje, vlak bij de kerk en het openbaar vervoer. Op wandelafstand kon je gemakkelijk de verschillende winkels, de bakker, de beenhouwer en de apotheker bereiken. Ik was er goed omringd door de andere bewoners en bewoonsters. Allemaal mensen van mijn leeftijd en de meesten waren bekenden van Strombeek. Ik voelde er mij goed in mijn vel en werkte dan ook graag als vrijwilligster om de contacten met mijn medebewoners te optimaliseren en iedereen beter te leren kennen. Wij waren in feite een grote familie. Wij beleefden hier mooie en warme momenten in een aangepaste en beschermde woonomgeving. Met mijn vragen kon ik altijd terecht bij het personeel. Problemen werden snel en efficiënt opgelost. De toekomst van Ter Borre leek rooskleurig en niet alleen waren alle woningen bezet, maar was er eind 2025 een wachtlijst voorhanden met daarop zomaar eventjes 21 koppels en 63 alleenstaanden. Allemaal leeftijdsgenoten die kandidaat waren om samen met ons hun oude dag hier zinvol en comfortabel door te brengen. Van deze 105 mensen op de wachtlijst waren er 65 van Strombeek-Bever. Alle anderen waren van Grimbergen, Beigem en Humbeek. Voordien waren er belangrijke investeringen gedaan, dankzij twee legaten voor de aanleg van De Schelp, waardoor wij beschikten over een moderne cafetaria en een gezellige ontmoetingsruimte, gebouwd volgens de huidige bouwnormen. Het was steeds genieten in een aangename en huiselijke sfeer. Er was geen vuiltje aan de lucht en het leven ging rustig zijn gangetje in ons aller Ter Borre. Aan dit alles kwam abrupt een einde toen de burgemeester en de schepenen ons kwamen vertellen dat Ter Borre financieel verlieslatend was, dat de gebouwen niet meer conform waren en dat wij allemaal tegen uiterlijk 31 december 2027 onze vertrouwde omgeving moesten verlaten. Oude bomen verplant men niet. Maar dat is een spreekwoord dat ze hier in Grimbergen niet schijnen te kennen. Er was niets aan te doen. De beslissing was genomen en men kon niet meer terug. Het meerjarenplan primeerde en ouderenzorg was plots geen kerntaak meer van de gemeente. Het was als een donderslag bij heldere hemel. Niemand had ons voordien gewezen op problemen of attent gemaakt op abnormale situaties. Wij kregen als het ware het mes op de keel gezet. Of beter gezegd: wij werden letterlijk en figuurlijk op straat gezet. En dit zonder medelijden. Weliswaar niet onmiddellijk, maar begin er al maar uit te kijken naar iets anders, was de boodschap. De gemeente ging uiteraard wel helpen door ons financieel bij te staan bij onze verhuis. Als je de nodige bewijzen op factuur kon leveren, kreeg je zelfs 1.000 euro om je verhuishwagen te betalen. Het kon, zo leek het, niet snel genoeg gaan. Hoe rapper, hoe liever. Dat dergelijke situaties iets doen met een mens, staat als een paal boven water. Wij zijn niet meer van de jongsten, maar wij zijn steeds positief ingesteld geweest. Wij beschikken nog over de nodige strijdvaardigheid en veerkracht, maar alles heeft zijn grenzen. Een aantal van onze gemeenteraadsleden beseffen niet dat dit ten koste is van onze mentale en psychische gezondheid. Je hebt hier gans je leven geleefd, gewerkt en belastingen betaald. En als je dan eindelijk je oude dag hebt bereikt, loopt het fout. Je moet gaan uitwijken naar god-weet-waar en je plan maar trekken. Met een petitie getekend door 3.648 medeburgers, die het behoud van Ter Borre onderschreven en steunden, werd geen rekening gehouden. En dit voor een gemeentebestuur dat zogezegd oog en oor heeft voor haar burgers en participatie en inspraak van de burger aanmoedigt. Ik had het geluk een plaatsje te vinden vlakbij, in mijn Strombeek. Anderen zijn noodgedwongen vertrokken naar Wemmel, Meise, Ter Biest, Meldert, Kampenhout, Neder-Over-Heembeek, Brussel. Of het daar beter is, is een ander paar mouwen. Veel van onze pensioentjes trekken de maandelijkse rusthuisfacturen niet en de kinderen moeten financieel bijspringen. De meesten onder ons moesten onmiddellijk een huurwaarborg van drie maanden ophoesten, extra meubeltjes moesten worden aangekocht en sommigen die in het verleden dankbaar gebruik maakten van de wasmachine van Ter Borre, moesten een nieuwe wasmachine aankopen. Gelukkig voor ons dat

familie en vrienden ons steunden in deze overgangperiode naar een nieuw onderkomen. Sinds mijn vertrek uit Ter Borre is geen van onze mandatarissen mij komen opzoeken om te vragen hoe het ging en of ik hulp nodig had. Mijn appartementje in Ter Borre staat ondertussen leeg en daar was het hun allemaal om te doen. Voor zij die geluisterd hebben: dank u. Proficiat voor al het leed dat jullie ons aangedaan hebben en veroorzaakt. Geborgenheid in Grimbergen? Veel vraagtekens hoor. Dank u.

Mijnheer DE HERTOOGH: Geachte burgemeester, dames en heren van het schepencollege, geachte gemeenteraadsleden. Ik richt mij tot jullie als gebruiker van Ter Borre, als vrijwilliger binnen het verenigingsleven, als vader en grootvader en als Strombekenaar die zich zorgen maakt over de toekomst van onze Vlaamse gemeenschap. Al meer dan 30 jaar is Ter Borre een plek waar mensen samenkomen, cultuur ontdekken en herinneringen maken. Verenigingen vinden er onderdak, senioren ontmoeten er elkaar, vrijwilligers zetten er zich belangeloos in voor anderen en buurtbewoners die bouwen er sociale contacten op. Ik sta er elke dag van te kijken hoeveel mensen hier samenkomen: kinderen die naar de taalles komen, senioren die computerles volgen, mensen die naar een voorstelling komen, sportclubs die trainen. De mensen van Repair Café, die helpen waar het kan, verenigingen die vergaderen. Elke dag gebeurt hier iets. Meer en meer inwoners vinden vanzelf hun weg naar Ter Borre, dat de voorbije jaren terecht is uitgegroeid tot het kloppende hart van Strombeek-Bever. Het is een plek waar jong en oud elkaar ontmoeten. De steeds groeiende bezetting van de verschillende ruimtes, toont hoe sterk het sociale leven hier in Strombeek leeft. Aan dit alles hebben jullie beslist een einde te maken. Volgens jullie is het gebouw zwaar verouderd, swingen de personeelskosten de pan uit en hieraan remediëren zou een disproportionele investering vereisen. Dus we stoppen ermee. Is er dan niemand die iets gemerkt heeft? Is niemand van jullie gewezen geweest op problemen? Als de situatie zo slecht is, begrijp ik niet dat er nooit tijdig alarmbellen zijn afgestaan en dat er voordien nooit werd ingegrepen. Maar voor ons is Ter Borre niet zomaar vastgoed. Het is onze ontmoetingsplaats, ons Sociaal Huis, een plek voor verenigingen, families en buurtbewoners. Het is een belangrijk stuk Strombeeks gemeenschapsleven dat jullie gaan wegsnijden. We hadden toch wel enige creativiteit en vindingrijkheid verwacht van ons bestuur. Maar niets van dit alles. De deur gaat dicht en we verplaatsen het dienstencentrum naar een andere locatie. De verenigingen, die krijgen het deksel op de neus. En wat de toekomst gaat brengen, is koffiedikkijken. Ik kan u nu reeds zeggen dat de aangekondigde verplaatsing naar het Cultureel Centrum een slag in het water is. Ter Borre is gelegen in een oase van groen, vlak bij ons vertrouwde centrum. Mensen willen simpelweg in het groen zijn, op een plaats waar kinderen ravotten en rondrennen en waar tussen de bomen van het Van Der Nootparkje nog rustig een pintje kan worden gepakt en een babbeltje worden geslagen. Daarenboven, als u de geschiedenis van ons Cultuurcentrum kent, dan weet u dat boegbeelden zoals Ernest Soens en Karel Hemmerechts dit gebouw als een thuishaven voor de verschillende Strombeekse verenigingen hadden geconcipieerd. Ze waren hier allemaal kind aan huis. In de loop der jaren werden ze echter de een na de andere naar buiten gewerkt. Er is nooit enig overleg geweest met de bewoners en de gebruikers van Ter Borre. Pas als de beslissingen waren genomen op jullie niveau, volgde een publiek debat, maar men gaf onmiddellijk en duidelijk aan dat er geen weg terug was. Er wordt dus wel over ons gesproken, maar niet met ons gesproken. Zelfs een ingediende petitie met meer dan 3.600 handtekeningen kon de klok niet terugdraaien. Zoals mijn Franstalige overbuur het samenvatte: "*Daniel, c'est un semblant de démocratie.*" Waarom werd er zo weinig creativiteit aan de dag gelegd om alternatieven te onderzoeken? Velen hadden verwacht dat een gemeentebestuur zoals een goede huisvader eerst zorgvuldig alle mogelijke pistes zou bekijken alvorens een goede, draaiende ontmoetingsplaats af te bouwen. Waarom werden er geen nieuwe samenwerkingsvormen onderzocht? Waarom geen langzame turn-over naar een meer verdienenmodel? Waarom werd niet gezocht naar partners? Waarom werd niet gekeken naar een andere invulling die de sociale functie van Ter Borre kon vrijwaren? Als burger verwacht je dan een stevig herstelplan, maar niets van dit alles. Wat wel vaststaat, is dat een groot deel van ons patrimonium gaat worden verkocht om de putten te vullen. De publieke uitbating van assistentiewoningen en het daaraan gekoppelde dienstencentrum is plots geen kerntaak meer van de gemeente. Maar de bouw van de bibliotheek van de toekomst in de kerk is dat duidelijk wel. Begrijpen wie kan. Goed bestuur betekent niet alleen besparen waar mogelijk, het betekent ook investeren in wat maatschappelijk waardevol en relevant is en keuzes maken die op lange termijn ten goede komen aan de gemeenschap. De vraag die vandaag moet worden gesteld is heel eenvoudig: welke plaats willen wij als gemeente nog geven aan ontmoeting, cultuur, vrijwilligerswerk en sociale verbondenheid? Is Ter Borre voor dit bestuur een maatschappelijke meerwaarde die het waard is om te behouden? Of is het slechts een dossier dat administratief moet

worden afgevinkt en afgewerkt? Het debat over Ter Borre gaat volgens mij over veel meer dan gebouwen, exploitatiecijfers of een meerjarenplan. Voor vele inwoners is het antwoord duidelijk. Ter Borre wordt elke dag in hoofdzaak gedragen door verenigingen, vrijwilligers en bezoekers. Door mensen van vlees en bloed. Mensen die zich belangeloos inzetten voor hun gemeenschap en die vandaag vragen, bijna smeken, om gehoord te worden. Ik hoop dan ook, dames en heren, dat u deze beslissing opnieuw wil bekijken en dat u samen met de Stroombekenaren zoekt naar oplossingen die recht doen aan de sociale rol die Ter Borre al meer dan 30 jaar vervult. Ik dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik even in de zaal wie daarop wenst te reageren. Het woord is aan collega BOELENS.

Raadslid BOELENS: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik denk dat de twee getuigenissen voor zich spreken. We hebben sinds maanden, sinds december '25, gewezen op de onverantwoorde beslissing die genomen werd in het kader van het meerjarenplan. We hebben vanaf het begin gezegd dat we niet begrijpen dat seniorenbeleid niet langer een kerntaak is voor onze gemeente. We hebben er ook op gewezen dat als de assistentiewoningen in Strombeek gesloten worden, er geen alternatief is voor die assistentiewoningen in Strombeek. We hebben erop gewezen dat het gebouw van Ter Borre geen afgeleefd gebouw is dat enkel nog voor de sloop in aanmerking komt. We hebben erop gewezen dat het lokaal dienstencentrum inderdaad niet zomaar kan verplaatst worden naar het Cultuurcentrum zonder enorme schade aan te richten aan de sociale cohesie, aan het samenzijn van mensen in onze gemeente. Vanaf het begin hebben de mensen van het comité Red Ter Borre gezegd dat Ter Borre en heel die omgeving het kloppend hart van Strombeek zijn. En men heeft daar eigenlijk een streep willen door trekken. Het enige dat we kunnen doen, is de vraag die hier net terug herhaald is nog maar eens stellen om als schepencollege eens grondig in beraad te gaan over de beslissing die in december '25 genomen is en er alles aan te doen om die schade te herstellen, om dat ongedaan te maken. Het is geen schande om op een beslissing terug te komen als het een foute beslissing is. En in Strombeek klinkt dat maar al te duidelijk. We waren op Strombeek Feest weer aanwezig tussen de mensen. Je komt gewoon geen Strombekenaar tegen die begrip heeft voor deze beslissing. Ge komt gewoon geen mensen in Strombeek tegen die kunnen begrijpen om welke reden ook deze beslissing genomen is. Dus kunnen we niet anders dan onze vraag herhalen. Kom erop terug, denk erover na binnen het schepencollege en maak goed wat er nu al maanden fout gaat. Anders gaat dat een pijnlijk dossier zijn dat nog maanden gaat aanslepen en waar niemand ooit gelukkig mee zal zijn in Strombeek-Bever. Dank u wel.

De voorzitter: Collega VANBINST.

Raadslid VANBINST: Dank u, voorzitter. Ik wil vooreerst de twee sprekers bedanken. Het was voor mij een pakkende getuigenis. Ik ben de afgelopen maanden enkele keren in Ter Borre geweest en heb toen met mijn eigen ogen kunnen zien wat ik eerder al had gehoord: hoe Ter Borre leeft, hoe Ter Borre bruist. Het is zeer spijtig hoe het allemaal gelopen is. Wat ons het meest tegen de borst stoot, is het feit dat er niet naar alternatieven is gekeken voor die site Ter Borre. Hoe die beslissing tot stand is gekomen in de laatste marathon, laat het ons zo noemen, van de meerjarenplanning waar er nog naar zoveel financiële middelen moest worden gezocht, heeft men dan de gemakkelijksoplossing naar voren geschoven om een zeer harde beslissing te nemen die ineens zeer veel financiële middelen zou vrijmaken. Om dan rond te komen binnen de voorziene termijn met een meerjarenplanning. Maar de visie bij dit bestuur op Strombeek, op Ter Borre, op het seniorenbeleid, de implicaties van die beslissing, die was er gewoon niet. Ze was niet slecht, ze was er gewoon niet. Er was geen enkele langetermijnvisie. De schepen heeft hier tot tweemaal toe in deze gemeenteraad na urenlang debat toegegeven dat die alternatieven niet onderzocht zijn. Die vragen die wij hier keer op keer herhaald hebben: die pps-constructies, die samenwerkingen met de privé. Waarom zijn die niet mogelijk? Men wilde het in het begin natuurlijk niet toegeven, maar er is gewoon geen onderzoek naar gevoerd. Dus we hoeven het niet telkens te hebben over die motivatie, dat dat niet correct is. Het is gewoon duidelijk, jullie hebben het toegegeven: die motivatie is er gekomen nadat de beslissing genomen is. Men heeft de beslissing genomen om het stop te zetten omwille van de financiële gevolgen, de financiële ademruimte die zou vrijkomen voor het bestuur om andere pareltjes, andere paradepaardjes na te streven deze legislatuur. Maar een langetermijnvisie ontbreekt. Met als gevolg nu, wat gaat er gebeuren? We weten het absoluut niet. We weten wel, de flats staan nu leeg en de gemeente zal alleen maar huurinkomsten mislopen. Want tegen het einde van de deadline dat iedereen moet verhuizen, zal waarschijnlijk het grootste deel van Ter Borre al jarenlang volledig leegstaan, of minstens maandenlang, met als gevolg een

inkomstenverlies. Maar dan zijn we er nog niet, want men is nog niet eens begonnen met wat er gaat gebeuren. De raad is nog niet betrokken in het vervolg van het verhaal. Dus hoe zot het is om zo'n beslissing op voorhand te nemen en die op deze manier uit te voeren, dat is eigenlijk waanzinnig. Een ander woord heb ik daar niet voor. En het klinkt misschien zeer moeilijk om politiek daar nu op terug te komen, om niet te zeggen ... Zeer moeilijk. Maar de vraag die het bestuur zichzelf misschien kan stellen is: waar zal de politiek het meeste uithalen? Door toch, te laat maar alsnog, te luisteren naar de bevolking? Of gewoon door te duwen en te denken: goh, over een paar jaar, de verkiezingen zijn nog lang weg, zal iedereen het vergeten zijn. Wel, ik ken het antwoord op die vraag: de mensen gaan zo iets niet vergeten. De gevolgen van die beslissing zullen nog jarenlang zich laten voelen, om niet te zeggen tot zeer lang als men hier niet op terugkomt. En dus durf ik toch ook, zoals collega BOELEN en zoals de twee mensen die vandaag zijn komen getuigen, nog maar eens aandringen bij het bestuur: ga daar opnieuw over herevalueren. Minstens tot er een visie komt voor die site. En als die visie niet komt of als dat een slechte visie is, laat ons dat dan samen in heroverweging nemen en alsnog de site voor de senioren in de toekomst voorbehouden. Dus toch een warme oproep om alsnog die beslissing te herevalueren. Ik dank u.

De voorzitter: Collega GOOVAERTS.

Raadslid GOOVAERTS: Dank u wel, voorzitter. Ook namens mijn fractie wil ik de twee mensen met de getuigenissen bedanken daarvoor. Ik ga het zo kort mogelijk houden, want we hebben al heel veel woorden en emoties laten vloeien over Ter Borre. Zeker nadat de beslissing werd gecommuniceerd, hebben we hier toch wel enkele gemeenteraden tot zeer laat over gediscussieerd. Maar in de getuigenis van mijnheer viel mij iets op. Mijnheer stelde telkens de vraag: waarom. In de verschillende gemeenteraden die na de beslissing volgden, hebben wij ook heel vaak de vraag waarom gesteld. Maar onze fractie blijft erbij dat we daar eigenlijk nooit echt een antwoord op hebben gekregen, op die waaromvragen. Daarom sluit ik mij uiteraard aan bij de collega's VANBINST en BOELEN in verband met de onderbouwing en de voorbereiding van dit dossier. Wij blijven bij ons standpunt dat dit dossier niet goed werd voorbereid, zeker wat betreft het onderzoek naar de verschillende mogelijkheden in de regio. Daar werd van uitgegaan of daar werd geconcludeerd dat er genoeg plaats of genoeg assistentiewoningen in de regio aanwezig zijn, waar de mensen snel naartoe konden. Wij kunnen alleen maar concluderen daaruit en wij blijven daar ook bij, dat het vooral de assistentiewoningen, net zoals de Ter Borre zijn, die uitgebaat werden vanuit OCMW's, vanuit gemeenten, die helemaal vol zaten. En dus in ons standpunt blijven de betaalbare alternatieven voor de bewoners zeer schaars in onze regio. Mijnheer en mevrouw hebben het hier ook al alle twee gezegd: de beslissing werd genomen en daar bleef het bij en daarna werd er gecommuniceerd, zowel met de bewoners als met de adviesraden, als met ons. Maar wij zijn ook van mening dat dit dossier eigenlijk geen dossier is over patrimonium, over enkel en alleen een meerjarenplanning. Dit is een dossier van mensen, over mensen. En de manier waarop het bestuur hier met de bewoners is omgegaan, is *not done* voor de eenentwintigste eeuw. Dat dat mogelijk was in de jaren '80, '90 wanneer een burgemeester of het schepencollege nog konden doen en laten wat ze wilden tot de volgende verkiezingen, dat kan misschien. Maar wij blijven erbij, als dossiers over mensen gaan en er staat straks nog een dossier op de gemeenteraad over mensen, dan is het de evidentie zelve dat er daar op voorhand met hen wordt nagedacht en gecommuniceerd. De beslissing is misschien dan wel genomen, maar in onze ogen blijft het een foute beslissing en wij kunnen ons enkel aansluiten bij de collega's en ons bij de vraag om die beslissing te heroverwegen aansluiten. Ik dank u.

De voorzitter: Dan geef ik het woord aan de burgemeester.

Burgemeester LAEREMANS: Collega 's en in de eerste plaats de twee sprekers van zonet, Daniel en Marie-Jeanne VERBELEN, bedankt voor jullie getuigenis. We hebben begrip voor jullie inzet, ten eerste zelfs. 3.600 en meer handtekeningen verzamelen is geen sinecure en heeft absoluut betekenis. Jullie beide getuigenissen waren sterk doorleefd en dat raakt ons ook, dat kan ik u zeggen. Dat raakt ons allemaal, denk ik. Anderzijds hebben we vorig jaar in november de principiële beslissing genomen het GAW, groep van assistentiewoningen te sluiten, omdat we het uitbaten van assistentiewoningen niet beschouwen als een kerntaak van de gemeente. Gelet op het ruimer pakket aan taken dat wel door een gemeente moet gebeuren en waarvoor we vandaag te weinig personeel hebben, nu al. De beslissing werd aan de bewoners inderdaad mondeling gecommuniceerd, nadien ook aan de verenigingen, eerst aan personeel en nadien verduidelijkt nog eens naar aanleiding van een aantal vragen die gesteld zijn op een bewonersvergadering in Ter

Borre op 7 januari van dit jaar. We weten dat dit op deze bewoners, heel dit verhaal, een grote impact heeft gehad. Het was allerm minst voor ons plezier dat we die beslissing hebben genomen. Het was nog pijnlijker om dit verhaal te gaan vertellen, want we kennen ook veel van deze mensen en van al wie betrokken is. We hebben gezegd, inderdaad, dat we elk van deze mensen zouden begeleiden. We hebben nooit gezegd of de indruk gewekt, denk ik: hoe sneller, hoe liever. Dat is hier daarjuist gezegd, daar ben ik het zeker niet mee eens. Dat hebben we niet gezegd. We hebben gezegd: er is tijd tot eind '27. We weten hoe dan ook wel dat heel deze verhuisbeweging, de keuze om in uw oudere dag nog te moeten verhuizen, dat dat een grote impact heeft op jullie persoonlijke leven. Dus dat doet jullie pijn, maar dat was voor ons ook absoluut geen aangenaam verhaal om te gaan vertellen. Dat doet nog altijd pijn voor ons tot op vandaag ook. Heel dit verhaal is menselijk moeilijk, dat kan ik u getuigen. Een formele huuropzeg op zich gebeurde er niet, maar het overgrote deel van de huurders van de assistentiewoningen is intussen al wel verhuisd. Hetzij naar Ter Biest, hetzij naar een ander wooncentrum of een groep van assistentiewoningen of zelfs een andere gewone woning of appartement. Maar we hebben wel degelijk een beslissing genomen, al in november vorig jaar. Die beslissing is ook rechtsgeldig verklaard door de gouverneur, want er werd van alles over verteld dat het totaal niet kon en onwettelijk was, enzovoorts. Maar ze werd wel degelijk rechtsgeldig verklaard, ook in een soort van beroepsprocedure. Die wordt dan op die manier ook verder uitgevoerd en gehandhaafd. De inkanteling van het lokaal dienstencentrum in het gebouw van het Cultuurcentrum. Ook voor die vraag tot behoud op de huidige locatie hebben we begrip. We begrijpen dat de mensen die gebruik maken van het lokaal dienstencentrum zeggen: we zitten hier toch goed? Waarom is het dan zo nodig dat we hier weg moeten? Dat is een zeer begrijpelijke reactie. Maar we hebben dus inderdaad vastgesteld dat het lokaal dienstencentrum op die locatie om diverse redenen niet te handhaven is, onder meer in het kader van de budgetbesprekingen, omwille van de personeelsproblematiek en de zeer hoge kosten die daaraan verbonden zijn. Ik ga daarin niet in detail, maar dat is eigenlijk de grootste reden: omwille van de kosten die op termijn aan het gebouw moeten gebeuren. Omdat we nu eenmaal keuzes moeten maken wat betreft ons patrimonium. Wij hadden en hebben vandaag een veel te uitgebreid patrimonium, zoals ook gebleken uit de gebouwenstudie die we het eind van de vorige legislatuur lieten opmaken, met alle onoverzichtelijke kosten, personeelsvragen en verwachtingen van dien. We zaten en zitten met twee grote gebouwen. Twee ontmoetingscentra in wezen in hartje Strombeek, vlakbij elkaar op 400, 500 meter van elkaar, misschien zelfs nog niet. Twee publieke togen, enzovoort. Eigenlijk tweecultuurcentra als je het zo kunt noemen. We zagen dan ook synergieën met de aanwezigheid van zowel het Sociaal Huis als het Cultuurcentrum, dus aanwezigheid van die twee op de site van het CC. Omdat veel activiteiten, zo niet de meeste activiteiten, in het LDC eigenlijk ook culturele activiteiten zijn en omdat het CC zelf de voeling met de gewone Strombekaars dreigde te verliezen, te hoogdrempelig dreigde te worden. We willen op dat vlak ingrijpen. Er zal ook stevig geïnvesteerd worden in deze site, in het nieuwe Sociaal Huis en de renovatie van CC-gebouw en later als het Sociaal Huis dan verhuisd is naar de plek van de bibliotheek, in de academie. Daar willen we synergieën creëren en een veel betere plek daarvan maken dan ze vandaag is, waar ook het dienstencentrum zijn stek zal vinden. Dat is het uitgangspunt. Dat is het toekomstverhaal dat we willen brengen. Ook inderdaad omdat die voeling met de gewone Strombekaars bij het CC anders zou verloren gaan. We hebben gekozen voor een meer laagdrempelig cultuurgebouw, waar ook senioren zich thuis kunnen voelen. Een plek van ontmoeting, een kloppend hart voor onze Strombeekse bevolking. En dus zal die inkanteling in het gebouw van het Cultuurcentrum bij voorrang onderzocht worden door het studie bureau dat hiervoor heel binnenkort zal worden aangesteld. Die procedure loopt volop, de gesprekken daar met verschillende kandidaten zijn gevoerd en eind augustus zal dat leiden tot een finale beslissing. Of begin september, in die periode. Het participatie-element is hierbij heel belangrijk. Evident is het de bedoeling dat de gebruikers van het LDC hierbij betrokken worden. Dat is ook al gebeurd, de verenigingen werden uitvoerig gebriefd over heel die procedure. Dus dat is allemaal lopende. Ik weet dat dit geen pretje is en ik weet dat dat voor heel grote emoties heeft gezorgd. Heel veel mensen hebben zich daar de voorbije maanden geweldig voor ingezet, voor het binnenhalen of verzamelen van handtekeningen, mensen overtuigen, het bakken van pannenkoeken enzovoort. We hebben daar respect en begrip voor en wij weten dat dat door die mensen gebeurd is met hart en ziel en in een sterke overtuiging waar wij alleen maar respect voor kunnen opbrengen. Maar op een gegeven moment moet het in een globaal plaatje met al uw patrimonium, met al uw personeel, met personeel waar je zware keuzes in moet maken. We hebben mensen moeten ontslaan. Meer dan 20 mensen die met pensioen gaan, gaan we niet vervangen. Heel wat essentiële functies geraken maar met moeite ingevuld doordat we serieus moeten bezuinigen op ons personeel en dat heeft zeer grote gevolgen, ook op dat vlak, met mensen die het soms niet meer aankunnen en dergelijke. Ik

ga daar niet te veel in detail op ingaan, maar het heeft voor ons allemaal grote gevolgen. Ook de belastingbeslissingen die we hebben genomen, zijn ook voor niemand leuk met wat er over de voorbije dagen in de bus is gevallen. Maar dat wisten we. Dat is allemaal aangekondigd, dat is allemaal één verhaal, dat is een onderbouwd verhaal, een samenhangend verhaal dat heel moeilijk te brengen was. Ook voor onszelf, want we zijn zelf ook daarin degene die daar op alle vlakken mee voor moeten opdraaien. Het personeel moeten overtuigen dat we belangrijke ingrepen hebben moeten doen. En het is een totaalplaatje dat ge mee in ogenschouw moet nemen. Ik begrijp dat mensen vooral of enkel dit verhaal van Ter Borre zien, maar het is veel ruimer. Wij denken dat we een samenhangend verhaal hebben, maar dan nog weten we dat dit zeer moeilijk is. Het was het moeilijkste onderdeel daarvan, veel moeilijker dan alle rest. We nemen dan ook niemand iets kwalijk dat men daar zeer boos voor is, dat men daarin investeert om daartegen te protesteren en dat blijft doen en dat men dat hier vandaag komt vertolken. We hebben daar alle begrip voor en we hebben heel duidelijk gemerkt ook opnieuw dat dit tot serieuze emoties leidt. We hebben daar respect voor. Maar wij moeten beslissingen nemen op een gegeven moment en wij denken dat de beslissing die we hebben genomen een rechtvaardige en correcte beslissing was. Alleen weten we dat die voor veel mensen moeilijk om te dragen is. Dus we snappen dat ook. En nog eens namens de hele meerderheid tonen we daarvoor begrip en respect. We willen dat ook nog eens heel uitdrukkelijk zeggen aan al diegenen die hier aanwezig zijn, zeker die twee personen, Daniel en Marie-Jeanne, die dit hier met heel hun hart hebben gebracht. Dat is voor hen een pijnlijke zaak, ook al zijn ze ... Daniel is zelfs geen bewoner geweest, maar heeft het zich wel zeer sterk aangetrokken. We hebben daar respect voor en wij kunnen enkel zeggen dat wij meevoelen, maar wij denken dat wij onze verantwoordelijkheid ook moeten nemen. Dat is het antwoord dat we hier vandaag daarover wilden geven.

De voorzitter: Dank u wel, burgemeester. Is er iemand die daar nog op wenst te reageren? Als dat niet het geval is ... Mijnheer BOELENS.

Raadslid BOELENS: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. We hebben niks nieuws gehoord van de burgemeester. Men blijft bij dezelfde visie en men geeft ook geen antwoord op de vele vragen die gesteld zijn door Daniel en door Marie-Jeanne. Men verstopt zich achter budgettaire drogredenen. Men is nooit willen ingaan op de vraag die meermaals gesteld is om een efficiëntieoefening te maken, te doen, over inderdaad het lokaal dienstencentrum. We weten dat daar een enorme loonkost is, maar we weten ook dat Ter Borre grotendeels gedragen wordt door vrijwilligers en dat inderdaad een groot deel van die lonen bijna overbodig zijn. Dat men daar inderdaad iets had kunnen aan doen. We weten dat die assistentiewoningen geen evidentie zijn, maar daar was het verlies enkele tientallen duizenden euro. Dus ook daar zich verbergen achter een deficitaire begroting is niet correct. We weten dat er een patrimoniumstudie uitgevoerd is, waar inderdaad blijkt dat ons patrimonium groot is en dat er heel veel problemen zijn en uitdagingen met dat patrimonium. Maar ik wil er toch eventjes eens aan herinneren dat 23 % van dat patrimonium werd beschouwd als goed voor de afbraak en Ter Borre was daar niet bij. Ter Borre zit in de categorie 2: gebouwen die inderdaad een renovatie nodig hebben. Een renovatie die tegen 2030 met 2 miljoen voldoende zou geweest zijn om de klimaateisen van 2030 in te willigen. Jullie kennen het gebouw. Daar zijn zadeldaken, daar kan men binnenin de daken isoleren en op de daken kan men zonnepanelen leggen en dan is er voldaan aan die grootste klimaateis en aan die eerste eisen om te investeren tegen 2030. Maar men heeft er niet willen naar luisteren. We hebben gevraagd om een rondgang te organiseren met alle gemeenteraadsleden opdat iedereen het gebouw zou kennen. Want veel mensen die rond ons in de zaal zitten, kennen niet eens het gebouw van binnen en van buiten. En dan kunt ge de mensen eigenlijk om het even wat wijsmaken. En in die zin betreur ik heel erg, mijnheer de burgemeester, dat u inderdaad zegt van: ja, het was een hele moeilijke beslissingen. We hebben alle begrip voor die mensen en we vinden het ook wel heel erg dat de emoties daarrond hoog oplaaien en we hebben begrip voor hun acties, maar we gaan er niks mee doen. Dat vinden wij heel spijtig, zowel voor de mensen die vandaag aanwezig zijn als voor, zeg maar, heel Strombeek. Want Strombeek draagt daarvan de gevolgen. En hopen dat inderdaad het lokaal dienstencentrum wel zal overgenomen worden door de werking in het Cultuurcentrum. Maar ook daar blijkt dan weer bij uw woorden dat men daar niet op voorbereid is, want men gaat nu een studie bureau vragen om de studie te doen over hoe men op een efficiënte manier de activiteiten van het lokaal dienstencentrum naar het Cultuurcentrum gaat verplaatsen. We hebben al gezegd: ge zit in een dominocarrousel of in een dominosysteem. Als één domino te laat valt, denk maar aan de verhuis van het Cultuurcentrum van de bibliotheek naar de kerk, denk maar aan de andere activiteiten van het Sociaal Huis, dan valt heel dat kaartenhuisje in elkaar. In die zin heeft men

geïmproviseerd en heeft men in december beslissingen genomen zonder daar grondig over na te denken. En dat is het enige dat ik daar nog eens wil bij herhalen.

De voorzitter: Zijn er andere collega's die nog het woord wensen te nemen? Als dat niet het geval is, dan rest ons nog de stemming over het artikel 4 van dit besluit en dat is de beslissing om niet in te gaan op het verzoek om Ter Borre open te houden en het dienstencentrum te behouden op haar huidige locatie. Collega VANBINST.

Raadslid VANBINST: Is dat een stemming?

De voorzitter: Dat is een stemming.

Raadslid VANBINST: Dan vraag ik de hoofdelijke stemming. Ik wil er ook nog aan toevoegen dat ons ondertussen het nieuws bereikt heeft dat er afgelopen jaren nog 1,3 miljoen geïnvesteerd was in Ter Borre. Om nog ook maar eens mee te geven wat voor een irrationele beslissing dit is.

De voorzitter: Dan gaan we hoofdelijk stemmen. Begin ik aan mijn linkerkant bij de burgemeester. Dan is dit besluit om niet in te gaan op het verzoek bij deze ook aangenomen.

INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING

5. RMW/2026/054 Woonmaatschappij Providentia BV - Buitengewone algemene vergadering van 18 juni 2026: agenda en mandaat vertegenwoordigers - Partiële splitsing van Providentia naar Het Vlaamse Woonanker - Partiële splitsing van Providentia naar Wontrots - Bekrachtiging

6. RMW/2026/045 Het Vlaamse Woonanker BV - Buitengewone algemene vergadering van 18 juni 2026: agenda en mandaat vertegenwoordiger - Documenten inzake de tweede fase van de partiële splitsing tussen de drie woonmaatschappijen Providentia, Wontrots en Het Vlaamse Woonanker - Kennisname en bekrachtiging

7. RMW/2026/049 Woonmaatschappij Providentia bv - Vervanging van een effectieve vertegenwoordiger in de buitengewone, bijzondere en gewone algemene vergaderingen

8. RMW/2026/040 Het Vlaamse Woonanker BV - Aanduiding vertegenwoordiger in alle buitengewone, bijzondere en gewone algemene vergaderingen

BELEIDSONDERSTEUNING

ORGANISATIEBEHEERSING

9. RMW/2026/028 Jaarlijkse rapportage over het organisatiebeheersingssysteem - Kennisname

WELZIJN

10. RMW/2026/053 Lokaal activeringspact 2024: eindrapport - Goedkeuring

De voorzitter: Punt 053, goedkeuring van het lokaal activeringspact 2024. Zijn daar vragen over? Collega GAISBAUER.

Raadslid GAISBAUER: Dank u. Ik heb natuurlijk met interesse dat punt bekeken. Eliane, als je nog niet kan antwoorden, mag je natuurlijk ook schriftelijk antwoorden. Natuurlijk, mooie uitstroomcijfers naar werk lees ik, maar wat ook interessant is, is dat de knelpunten die hier vaker weleens passeren, ook weer terugkomen. Groeiende huisvestingsnood komt voor als knelpunt voor activering op de arbeidsmarkt. En dat er langere begeleiding nodig is, ook voor die huisvestingsnood. Sorry, het wordt laat. Dus ik ben benieuwd of we daar iets terug van zien straks in het plan met het Vlaams Woonanker. Kinderopvangplaatsen komt natuurlijk ook weer naar voren en ook dat er weinig binnen dit project kon gebeuren. Dus we zijn heel benieuwd wat straks met de infrastructuursubsidie gebeurt, waar we ook al eerder vragen over hebben gesteld. Wat ik ook nog zag, dat er eigenlijk een aanpassing gepland was aan de sollicitatieprocedure van het eigen bestuur, maar dat het niet door kon gaan. Dus ik vroeg me af of het gepland was om dat nog wel aan te passen. Misschien dat Karlijne daarop kan antwoorden. Het is ook een aandachtspunt van jullie, hè? Inhoudelijk bedoel ik daarmee. En dan staat er dat er een aantal positieve punten in het rapport staan en dat dat dan overgenomen wordt. Dus dat rapport zegt dat de samenwerking met groep Introligo en regionale partners waardevolle inzichten opleverde. Dus ik vraag me dan af welke concrete zaken worden dan structureel verankerd of wat wordt er dan meegenomen van dat project naar de toekomst toe, als de projectsubsidie voorbij is. Dank je wel.

De voorzitter: Dank je wel. Dan is het woord aan schepen VANCRAENENBROECK.

Schepen VANCRAENENBROECK: Isabel, ik zal proberen te antwoorden met de informatie waarover ik momenteel al beschik en al de rest zal u achteraf wel meegedeeld worden. Dus ik ga eerst wat uitleg geven wat het lokaal activeringspact 2024 eigenlijk inhoudt. Dus het LAP is een Vlaamse subsidiegroep voor extra uitstroom van leefloongerechtigden naar werk. De subsidie is resultaatgebonden en wordt pro rato toegekend. 100 % behalen is geen vereiste. Er geldt een 50 % garantie bij uitstroom, groter dan het Vlaams gemiddelde. We gingen voor de 50 % uitstroom, zo opgenomen in de voorafgaande beslissing 2024, waar we akkoord voor vroeger om een subsidieaanvraag in te dienen. De rapportering gebeurt via Platos en Platos is het platform voor overheidsopdrachten en subsidies om dat te behandelen en op te volgen. Dus de rapportering gebeurt via Platos, geen afzonderlijk eindrapport of bijlage vereist. Wat zijn de kerncijfers in Grimbergen? Er is een uitstroom, 89 % van het engagement, 76 cliënten, boven Vlaams gemiddelde dat 41 is. Het maximaal subsidiebedrag is 44.000 euro. De verantwoorde kosten, personeelskosten, bedragen 31.623,96. De werkingskosten 13.230,90, overhead 2500. De totale uitgaven 47.354,85, meer dan subsidie. Waarom hebben wij geen 100 % gehaald? Wel, de personeelskosten, de teamwissels, interne organisatieaanpassing en de complexiteit van de doelgroep, onder andere de huisvestingsproblematiek. Dit is conform de oproep en vergelijkbaar met de motivering van Gent, die 92 % haalt. En dan, waarom is het rapport summier en zonder bijlage? Rapportering bestaat uit het beantwoorden van vaste vragen in Platos, geen uitgebreid beleidsrapport of aparte bijlage vereist. Dit is de gangbare praktijk bij de andere besturen, onder andere Gent. Conclusie: agendapunt is juridisch correct, volledig conform de oproep, financieel sluitend. Geen subsidierisico, geen auditrisico, geen verplichting tot extra rapportering of bijlage. Goedkeuring door de raad van maatschappelijk welzijn volstaat voor de indiening via Platos. Tot zover.

De voorzitter: Collega GAISBAUER.

Raadslid GAISBAUER: Bedankt voor de extra toelichting, maar mijn twee vragen, dus de sollicitatieprocedure die aangepast ging worden voor het eigen personeel in kader van dat project wat niet gebeurd is, of dat alsnog gaat gebeuren. En daarnaast zijn er een aantal inzichten die worden aangegeven in het rapport. Welke van die inzichten worden dan verankerd? Waar gaat het dan concreet over? Je verstaat mij niet? Had je me eerst ook al niet verstaan en heb je me daarom gewoon de vragen niet beantwoord? Ondertussen ben ik mijn eigen vraag kwijt. In het rapport staat dat het gepland was dat de sollicitatieprocedure voor het eigen personeel aangepast ging worden, in kader van het rapport om bepaalde profielen meer kansen te geven op tewerkstelling in hun eigen gemeente. Dat is niet gebeurd. Dus mijn vraag is: gaan jullie dat nog doen? Ja?

De voorzitter: Ik stel voor dat we de schepen de kans geven om dat te bekijken en daarop terug te komen. Eerst op het knopje drukken.

Schepen VANCRAENENBROECK: Isabel, ik heb het gehoord en ik heb het genoteerd.

De voorzitter: Zijn er nog andere vragen over dit agendapunt?

MONDELINGE VRAGEN

11. RMW/2026/044 Mondelinge vragen - Kennisname

De voorzitter: Dan kunnen we naar de mondelinge vragen. Zijn er mondelinge vragen? Collega GAISBAUER.

Raadslid GAISBAUER: Ik zal proberen langzamer en duidelijker te praten. Ter Biest, zou je een update kunnen geven? Als je inhoudelijk niks kan zeggen, kun je dan in ieder geval procesinformatie geven. Dank u. Weer niet te verstaan? Over Ter Biest, ik denk een heel voor de hand liggende vraag. Hoe staat het met de onderhandelingen rond Ter Biest? Als je niks inhoudelijks kan zeggen, kun je mij procesinformatie geven.

Schepen VANCRAENENBROECK: Uiteindelijk, we zullen u te gepasten tijd hierover verder inlichten.

De voorzitter: collega GAISBAUER.

Raadslid GAISBAUER: Ik zal de vragen op mail zetten.

De voorzitter: Lijkt me verstandig. Zijn er andere mondelinge vragen? Als dat niet het geval is, dan ga ik de raad voor maatschappelijk welzijn sluiten.

De voorzitter sluit de vergadering om 00:46 uur.

Namens de raad voor maatschappelijk welzijn
In zitting, datum als hierboven

Muriel VAN SCHEL
algemeen directeur

Daan VERTONGEN
voorzitter raad voor maatschappelijk welzijn